

ת"פ 9400/11/16 - מע"מ ת"א 2,1 נגד אס אקס אופנה בקו צעיר בע"מ, ערן דיין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9400-11-16

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מע"מ ת"א 2,1

נגד

הנאשמים

1. אס אקס אופנה בקו צעיר בע"מ

2. ערן דיין

גזר דין

תמצית כתב האישום

- הנאשמים הורשעו בהתאם להודאת הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") ועמדת הכנ"ר בעניינה של הנאשמת 2 (להלן: "הנאשמת"), בביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן - 21.1.18 (להלן: "כתב האישום"). כך, הורשעו הנאשמים ביום 29.10.2018 בביצוע 17 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "החוק"), 3 עבירות על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשס"א - 1961 (להלן: "הפקודה") ו- 24 עבירות לפי סעיף 219 לפקודה.
- על פי האישום הראשון לכתב האישום, נאשמת 1 היא חברה פרטית, אשר נרשמה כעוסק מורשה ועסקה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום בגזירה ותפירה של בגדים. הנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת בין השנים 2013 - 2016. הנאשמים לא הגישו במועד ובמודע 17 דוחות התקופתיים למע"מ על שם נאשמת. 7 מתוך הדוחות, שהם הדוחות לתקופות 6/14, 10/14, 2/15, 4/15, 6/15, 8/15 ו- 10/15, הוגשו על ידי הנאשמים באיחור כמפורט בכתב האישום, והמס הנובע מהם שולם. 10 מתוך הדוחות, שהם הדוחות לתקופות 12/15, 2/16, 4/16, 6/16, 8/16, 10/16, 12/16, 2/17, 4/17 ו- 6/17 לא הוגשו על ידי הנאשמים כלל וסכומם לא ידוע. על פי הודעת עדכון מאת המאשימה אשר התקבלה לתיק ביום 18.3.19, הנאשמים העבירו לידי המאשימה העתק מ- 10 הדוחות אשר לא הוגשו כלל, ופירטו את פרטי הדוחות ובכלל זאת את סכום המס שלא שולם (כמפורט בסעיף 1.2 להודעה). על פי המפורט,

עמוד 1

סכום המס הכולל הנובע מן הדוחות אשר לא הוגשו ולא שולמו הוא בסך 168,429 ₪.

3. על פי האישום השני, השלישי והרביעי לכתב האישום, הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסות הנאשמת לשנות המס 2013, 2014 ו- 2015, ללא סיבה מספקת ובכך פגעו ביכולתו של פקיד השומה לשום שומת אמת. מחזורי עסקאותיה של הנאשמת, על פי דיווחי הנאשמים למע"מ בשנים אלה הם כדלקמן: לשנת 2013 - 738,735 ₪, לשנת 2014 - 980,165 ₪ ולשנת 2015 - 1,059,381 ₪. בנוסף, על פי האישום החמישי לכתב האישום, הנאשמים ניכו מס ממשכורת ששילמו ומתשלומים לקבלני משנה עבור חודשים נובמבר 2013 ועד דצמבר 2015 בסך כולל של 27,529 ₪ כמפורט בטבלה שבכתב האישום, אך ללא הצדק סביר, לא שילמו לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו.

טיעוני המאשימה מטעם מע"מ לעונש

4. ב"כ המאשימה מטעם מע"מ הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשמים, ציינה את חומרת עבירות המס ואת הבכורה שיש ליתן לאינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של העברין בסוג זה של עבירות. כן הפנתה לכך שהעבירות מושא כתב האישום בוצעו על פני תקופה בת 4 שנים, לסכום המחדל (אשר עודכן מאז בהודעת המאשימה מיום 18.3.19 כמפורט בסעיף 2 לעיל ועומד על סך 168,429 ש"ח) ולכך שהמחדל לא הוסר. בשים לב לסכום המחדל וכמות העבירות טענה למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל- 7 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי למשך חודשיים לבין 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס שבין 8,000 ₪ ל- 10,000 ₪ בגין עבירות המע"מ.

טיעוני המאשימה מטעם מס הכנסה לעונש

5. גם ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות מס ההכנסה אותן בצעו הנאשמים והדגישה כי עבירה של אי העברת ניכויים נתפסת כעבירת גניבה לכל דבר ועניין. ביחס לעבירות של אי הגשת הדוחות הדגישה ב"כ המאשימה כי המדובר במי שלא הגיש דוחות משך 4 שנים למעשה, שכן בגין אי הגשת הדוח לשנת 2012 הוטל קנס מנהלי שלא שולם, וציינה כי הטלת הקנס המנהלי אף לא הרתיעה את הנאשם מביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום. נוכח סוג וכמות העבירות אשר בוצעו, משך תקופה ארוכה, טענה ב"כ המאשימה כי המדובר בהתנהלות מתמשכת ומזלזלת בחובה החוקית החלה על הנאשמים. עוד טענה כי מחזורי הפעילות של הנאשמת בתקופת ביצוע העבירות גבוהים. בנוסף ציינה כי הנאשמים לא הסירו את המחדלים, הגם שחלפו כשנתיים מאז הגשת כתב האישום ועד הטיעון לעונש.

6. לאור המפורט ובראי הענישה הנוהגת עתרה כי כל עבירה תיקבע כאירוע נפרד. באשר לנאשם, עתרה כי יקבע מתחם שבין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה של אי הגשת דוחות למס הכנסה כאירוע וכי לאור אי הסרת המחדלים, הענישה תהיה ברף האמצעי - עליון, בין 4 ל- 8 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס שבין 8,500 ₪ ל- 29,200 ₪. ביחס לעבירות הניכויים עתרה כי יקבע מתחם שבין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל וכי לאור אי הסרת המחדלים, יקבע עונשו של הנאשם בן הרף האמצעי לעליון גם כן לצד קנס שבין 10% מסכום קרן הניכויים שלא שולמה לבין הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") והתחייבות להימנע מביצוע העבירות. על הנאשמת ביקשה כי יושת קנס סמלי שכן אינה פעילה עוד. ביחס לכלל

העבירות (מע"מ ומס הכנסה) סבורות ב"כ המאשימה כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בין 8 ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד קנס משמעותי ומרתיע.

טיעוני ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם הפנה לקושי הכלכלי והתחרות מול היבואנים בענף הביגוד בו עסקו הנאשמים, ובו עסק הנאשם מרבית חייו. עוד ציין כי הנאשם נאבק בקושי, העסיק ופרנס מספר בתי אב, עד הסתבכותו הכלכלית לקראת סוף שנת 2013 אשר הביאה לקריסה כלכלית. לדבריו, גם משנת 2013 המשיך הנאשם להיאבק, ממן את המשך פעילות הנאשמת בהלוואות חוץ בנקאיות ואף סבל מלחץ ואיומים מאותם הגורמים. לטענת הסנגור, נסיבות אלה והתנהלותו הכלכלית מנעו מהנאשם מלשלם את חובותיו לרשות המסים ואין המדובר במי שזלזל בחובותיו. בסופו של יום קרסה הנאשמת כלכלית ונכנסה להלך פירוק אותו יזם אחד מהנושים, והנאשם נותר חסר כל. לטענת הסנגור, הגם שניסה הנאשם לפעול להשגת כספים לשם הסרת המחדלים - לא עלה בידו לעשות כן בשל מצבו הכלכלי ואף לא עלה בידו הנאשם לשלם לרואה החשבון (לו עדיין חב כספים), לשם הגשת דוחות הנאשמת.

8. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה באשר לענישה הנוהגת וכן "לדוח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה וטיפול בעבריינים" (הלן: "דוח דורנר") הממליץ על הרחבת השימוש בעונש של עבודות שירות. כן הפנה ב"כ הנאשם להודיית הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו ועתר להתחשבות בנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות המורכבות. כך, פירט כי הנאשם הוא אב לשני קטינים, בני 4 ו-5 המתגורר ברמת חיים שאיננה גבוהה בבית ים. לדברי הסנגור, הנאשם עובד כיום כעוזר שיפוצניק, רעייתו בהריון, משכורתה היא כ- 4,000 ₪ בחודש, וכיום היא המפרנסת העיקרית בבית. לטענת הסנגור, סיבותיו האישיות של הנאשם מחייבות לאפשר לו להמשיך לפרנס את משפחתו, וכל עונש מאסר בפועל אשר ייגזר עליו, משמעו שליחת בני משפחתו לרחוב. על כן ביקש כי עניינו יבחן על ידי הממונה על עבודות השירות

דברי הנאשם

9. הנאשם עתר לדחייה נוספת על מנת לאפשר לו להסיר ולו חלק נוסף מהמחדלים ובכלל זאת את מחדל הניכויים. לדבריו, רואה החשבון אף יפעל להגשת הדוחות למס הכנסה.

10. לשם השלמת התמונה יצוין כי ניתנה דחייה כמבוקש. נקבע מועד תזכורת בעניינו של הנאשם, כבקשתו, לחודש ינואר 2019. באותו מועד עדן הסנגור כי שולם על ידי הנאשם סך של 15,000 ₪ על חשבון חוב הניכויים ואף צוין רכב שעוקל ונמכר.

11. בהודעת העידכון אשר התקבלה על פי הוראתי ביום 18.3.19 נמסר כי סכום מחדל המע"מ, לאחר קבלת פרטי כלל הדוחות המפורטים בכתב האישום מאת הנאשם עומד על סך 168,429 ₪. כן פורט שאין בתמורת הרכב שנמכר כדי לשנות מהסכום שכן הכספים שימשו להסרת חוב דוחות אחרים. בנוסף פורט כי מחדלי מס הכנסה בכל הנוגע לאי הגשת הדוחות לא הוסרו. עוד פורט כי סכום קרן הניכויים עומד כיום על סך 16,715 ₪, לאחר הסרת חלק מהמחדל על ידי הנאשם (סך יתרה ריאלי: 25,985 ₪).

מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע של עבירות המס ידועים וכוללים במקרים רבים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה, וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשמים פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק/נישום שיפעל על פי חוק, וידווח במועדים הקבועים בחוק. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסייהם כנדרש. הגם שעבירות מסוג הנדון נקראות "עבירות טכניות" והן מהעבירות החמורות פחות על פי פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ, פעמים רבות הנזק אשר נגרם מביצוען, אינו טכני כלל ועיקר, וביצוען מביא לחסר של ממש בקופת המדינה.

13. יש לזכור שכשעבירות מע"מ עסקינן, הנאשמים הם למעשה "צינור" של הרשות לצורך העברת הכספים אליה וניתן בנאשמים אמון כי כך יעשו. הדברים אמורים גם ביחס לעבירות הניכויים בהן הורשעו הנאשמים ואף נקבע כי עבירות אלה נושקות לעבירת גניבה. (ר' רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.6.1998), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל פ"ד נו (2) 37, 46 (2001) (להלן: "עניין ברקאי"), עפ"ג (י-ם) 28376-10-13 יחזקאל נ' מדינת ישראל (18.12.2013)). ראו גם ע"פ (ת"א) לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011) שם ציינה כבוד הנשיאה (בדימוס) ברלינר את הקלות שבביצוע העבירה משכספי הניכויים מצויים בידי העברייני. כן ראו התייחסות בית המשפט המחוזי בתל אביב לחומרת עבירות אי העברת ניכויים מהעת האחרונה עפ"ג (ת"א) 56406-05-17 כובאני נ' מיסוי וכלכלה ועפ"ג (ת"א) 12830-06-17 אלבחר נ' תביעות מס הכנסה תל אביב (3.10.2018) אשר נדונו במאוחד (להלן: "עניין כובאני ואלבחר").

14. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, לא ניתן להתעלם מכך שהמדובר במקרה זה בביצוע שיטתי של עבירות משך תקופה בת 3 שנים לפחות. באשר לעבירות המע"מ אשר בוצעו, המדובר בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דוח תקופתי למע"מ בין חודש 6/14 ל- 6/17, אולם לגבי 7 הדוחות הראשונים מתוכם המדובר באיחור בדיווח בלבד. מידת הפגיעה בערכים המוגנים מהגשתם באיחור איננה גבוהה ביותר ואף מעידה על ניסיון כן מצד הנאשמים לקיים חובותיהם על פי חוק. לצד זאת, ביחס ל-10 הדוחות שלא הוגשו כלל - המדובר במידת פגיעה שאיננה מבוטלת בערכים המוגנים, וסכום המחדל משמעותי למדי ועומד על סך כולל של 168,429 ₪. ביחס לעבירות הנוגעות לאי הגשת דוחות הנאשמת למס הכנסה בשנים 2013-2015, אמנם מחזורי הנאשמת לא היו גבוהים ביותר בשנים הרלבנטיות (בשנת 2013 עמד מחזור הנאשמת על פי דיווחי הנאשמים למע"מ על סך 738,735 ₪, בשנת 2014 - 980,165 ₪ ובשנת 2015 - 1,059,381 ₪). יחד עם זאת, לא ניתן לומר שהמדובר במחזורים בסכומים מבוטלים. ביחס לעבירות של אי העברת ניכויים, המדובר בהתנהלות שיטתית בביצוע 24 עבירות בחודשים עוקבים ויש בכך מימד לחומרה. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהסכום הכולל שנגרע מקופת המדינה כתוצאה מביצוע עבירות אלה אינו גבוה ביותר והוא בסך 27,529 ₪ קרן מס.

15. נתתי דעתי לכך שהעבירות לא בוצעו תוך תכנון מוקדם או תחכום וכי ביצוען נובע ככל הנראה ממצוקה כלכלית ואולי אף מקשיים בענף וכי הנאשם אף פעל לטענתו לנטילת הלוואות חוץ בנקאיות כדי לקיים את הנאשמת. עובדות אלה יבואו בחשבון בין יתר הנסיבות. יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש בקשיים הנטענים, משבחר הנאשם להמשיך ולהפעיל את הנאשמת חרף הקשיים היה עליו לנהוג באחריות ועל פי חוק, לדווח במועד ולהעביר את כספי המסים כנדרש. ככל שלא היה ביכולתו לעשות כן בשל קשייו הכלכליים, יכול וצריך היה להפסיק את הפעילות. ראו בהקשר זה דברי כבוד השופט שהם ברע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014) והפנייתו לעניין ברקאי שם נקבע: "לפרט אין זכות לבסס המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו". יש לזכור כי הנאשמים פעלו

לביצוע העבירות משך של כ- 3 שנים על פי כתב האישום, ואין המדובר בניסיון להפעיל עסק החווה קשיים כלכליים משך תקופה קצרה טרם קריסתו.

16. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניין אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה מושפעת בדרך כלל מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. ניתן ללמוד כי באופן רגיל מדיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג וברית, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ובהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומי מס גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) (להלן: "עניין יצחקיאן"), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.06.2014), רע"פ 288/13 אלחלאוה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014). לצד זאת, לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים מסוימים בהם לא הוסרו המחדלים כלל גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס.

- ע"פ (מחוזי-ים) 2038/10 לוק נ' מדינת ישראל (15.3.2010) הורשע המערער בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות לפי סעיף 216(4) (שני דוחות חברה ושני דוחות אישיים), ועבירות של אי העברת ניכויים לפי סעיף 219 בסכום שאינו גבוה. מחדלי כתב האישום לא הוסרו. על המערער נגזר עונש בן 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס על סך 35,000 ₪. בערעור נותר גזר הדין על כנו.

- עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דהן (25.2.2014) המערער הורשע בביצוע 5 עבירות לפי סעיף 216(4) (4 דוחות חברות ודוח אישי), דוחות החברה הוגשו לא מבוקרים ונקבע כי אין בהגשתם כדי להסיר את המחדל. המחדל הנוגע לדוח האישי הוסר. על המערער הושטו בבית משפט השלום 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות. עונש המאסר נותר על כנו בערעור (בית המשפט המחוזי התערב בגובה הקנס והעמידו על סך 12,000 ₪).

- ת"פ (שלום רח') 17048-12-10 מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס ואח' (23.12.2013) הנאשמים הורשעו באי הגשת 2 דוחות חברה לפי סעיף 216(4) והנאשם בנוסף באי הגשת שני דוחות אישיים. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 12,000 ₪.

- עניין כובאני ואלבחר שם דובר באי הגשת 3 דוחות בהיקפים גבוהים (מעל ל- 10 מיליון ₪ מחזור לכל שנה), עבירות ניכויים בסכומים של עשרות אלפי ₪, ואי הגשת דוח אישי והצהרת הון. המחדלים האישיים הוסרו על ידי הנאשמים, בבית משפט השלום נגזרו על הנאשמים על ידי עונשי מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות. בערעור, לאחר שהסירו הנאשמים את מלוא מחדל הניכויים והגישו דוחות לא מבוקרים על שם החברות הנאשמות (אחד מהם נקלט וסכמו 0), מצא בית המשפט המחוזי להקל בעונש הנאשמים והעמידו על 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי נתן משקל רב להסרת מחדל הניכויים לאור חומרת עבירה זו, במסגרתה מתבצעת מעילה באמון הן כלפי רשויות המס הן כלפי עובדים או קבלני משנה מהם נוכו הסכומים. כן נתן בית המשפט המחוזי משקל למאמצים העילאיים, כדברי בית המשפט המחוזי, להסרת המחדלים ומשקל נוסף לנסיבות אישיות.

17. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירה של אי הגשת דוח במועד למע"מ, גם כאן מושפעת מדיניות הענישה מכמות העבירות אשר בוצעו, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. קיימים מקרים בהם כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה (ר' רע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015), רע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016)). לצד זאת, קיימים מקרים רבים בהם מסתפק בית המשפט בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (ר' ת"פ 1737-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 4740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 32646-03-16 מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ 36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), ת"פ 322431-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014)).

18. נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנה הסנגור, בחלקה דובר בנאשמים שבעניינם מתקיימות נסיבות מיוחדות שאינן מתקיימות במקרה דנן. כך, לשם הדוגמא, בת"פ 9195-05-14 מע"מ ת"א 1, 2 נ' ש.ה.ט ואח' (15.1.2018) שם נגזר על הנאשם עונש של של"צ, דובר בנאשם שנסיבותיו הרפואיות לא אפשרו ריצוי עונש של מאסר בעבודות שירות על ידו. בת"פ 37732-02-15 מע"מ ת"א 1,2 נ' מישעלי (25.12.2017) דובר בנאשם צעיר מאד בעת ביצוע העבירות ובתסקיר חיובי בעניינו. יחד עם זאת, נכונה הטענה, כפי שאף מדגימה הפסיקה המצוטטת לעיל, כי קיימים מקרים בהם, בהתאם לנסיבות הספציפיות של המקרה, חרף אי הסרת המחדל המלאה ואף כשמדובר במחדל שאינו מבוטל אשר נותר, וביצוע מספר רב של עבירות, נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית על נאשמים. ראו גם ת"פ 64173-06-16 מע"מ ת"א נ' סופר שוק אבי יפו בע"מ (24.12.2018).

19. באשר למספר האירועים, כידוע, בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) נקבע מבחן הקשר ההדוק המשמש לקביעת מספר האירועים. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015) נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק בין המעשים. ראוי לציין כי הפרדה בין אירועים ומתחמי ענישה לא בהכרח משנה מהותצאה הסופית. כפי שציין בית המשפט העליון רק לאחרונה, הסיווג לאירועים הוא פונקציונלי ומטרתו לשמש ככלי עזר לבית המשפט הגוזר את הדין, וממילא במסגרת מתחם שנקבע יש משמעות למספר המעשים גם אם סווגו כאירוע עברייני אחד. (ראו מהעת האחרונה התייחסות בית המשפט העליון בע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (5.12.2018) (פסקה 20) לסוגיית מספר אירועים. באשר לעבירות מהסוג הנדון, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). במקרה זה זו עתירת המאשימה וההגנה לא ביקשה אחרת.

20. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל ועתירת המאשימה מצאתי לקבוע כל עבירה כאירוע, ביחס לעבירות אי הגשת הדוחות למע"מ ומס הכנסה. מתחם העונש ביחס לכל אירוע של אי הגשת דוח למע"מ הוא בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, ולעניין הדוחות אשר הוגשו באיחור: בין מאסר על תנאי לארבעה חודשי מאסר בפועל. ביחס לאי הגשת דוחות למס הכנסה, יעמוד המתחם בגין כל עבירה כאירוע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירות אי העברת הניכויים, מצאתי להתייחס לכולן כאירוע אחד ולהעמיד את המתחם הכולל בין מאסר על תנאי ל - 7 חודשי מאסר בשים לב גם לסכום העבירות. בשל הרקע המשותף לביצוע העבירות, המתחמים אשר נקבעו יחפפו במידה רבה ביניהם.

21. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן נזק כספי ממשי בסך של 168,429 ₪ בגין עבירות המע"מ ולצד זאת ביצוען של עבירות נוספות, אי הגשת דוחות למס הכנסה שהנזק הכספי בגין לא ידוע (או אם נגרם כלל) משלא הוגשו הדוחות ועבירות הניכויים. מנגד, מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, היותו מטופל בשני קטינים ורעייתו בהריון. בנסיבות אלה, אך גם בראי סכומי המחזורים הנוגעים לעבירות מס ההכנסה, סכום הניכויים וסכום המע"מ הממשי - מתחם הקנס ינוע בין 8,000 ל- 25,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

22. בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים המצדיקים חריגה ממתחם העונש שנקבע לחומרה או לקולא. הנאשם, יליד שנת 1970, נשוי ואב לשני קטינים בני 4 ו-5 ורעייתו בהריון. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, לאחר שעסקו קרס, הוא מתגורר עם משפחתו בדירה שכורה בבת ים, תמורת סך של 4,500 ₪ ועובד כעוזר לשיפוצניק על מנת לפרנס את בני משפחתו. גם רעייתו עובדת ומרוויחה סך של 4,000 ₪ בחודש. אין ספק כי כל עונש שייגזר על הנאשם ובפרט עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, יביא לפגיעה ממשית בבני משפחתו, הן בהיבט הרגשי, הן בהיבט הכלכלי. הנאשם נעדר עבר פלילי. הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר ואלה יזקפו לזכותו. בנוסף, גם מאמציו הכנים לפעול להסרת המחדלים, והסרת המחדלים החלקית על ידו ביחס לעבירות הניכויים יזקפו לזכותו, במסגרתם הצליח להקטין את חוב עבירות הניכויים אשר היה במקור בסך של 27,529 ₪ במונחי קרן ועומד כיום על סך של 16,715 ₪ במונחי קרן. בנוסף, הציג הנאשם למאשימה את פרטי דוחות המע"מ אשר לא הוגשו כמפורט בהודעתה מיום 18.3.19.

23. לצד זאת, ולמרות רצונו לפעול להסרת המחדלים ועל פי טענתו בשל קשייו הכלכליים, לא הסיר הנאשם את מחדלי המס אשר נוצרו כתוצאה מביצוע עבירות המע"מ העומדים על סכום ממשי (168,429 ₪) וכן לא הגיש את דוחות מס ההכנסה המפורטים בכתב האישום, הגם שלבקשתו נדחה מועד גזר הדין על מנת לאפשר לו לעשות כן. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה וזו מביאה להקלה ניכרת בענישה. ברע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה" והשנייה "עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם".

24. שקלתי את כלל המפורט לעיל ואף שיקולי ההרתעה המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (עניין יצחקיאן), אך אינם מאיינים אותן - בנסיבות מצאתי כי נכון וראוי לגזור עונש ממשי של עבודות שירות, אך כזה אשר יאפשר חזרתו של הנאשם תוך פרק זמן סביר לשוק העבודה על מנת שיוכל לכלכל את משפחתו וילדי הרכים בשנים, לצד קנס, מאסר על תנאי מרתיע והתחייבות.

25. אשר על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2: מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בבית החולים וולפסון, רח' הלוחמים 62, חולון. הנאשם יתייצב ביום 3.7.2019 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 2: מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה מסוג עוון.

לנאשם 2: קנס בסך 12,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15/6/19. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2: יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

חתימת התחייבות - עד היום בשעה 14:00.

לנאשמת 1 קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ט, 28 מאי 2019, בהעדר הצדדים.